

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Gur'a acat'a ese tóta Marti sér'a,
dar' prunumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodieniele síbani de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Fratiloru!
Sororiloru!

Fiindu multe ploi,
Pe-aiici pe la noi,
In locu de bureti
Au crescutu poeti.

Ast'a intemplanu,
M'a facutu in stare,
Ca de asta data,
Cu fruntea 'naltaiata,
Sà me falosiescu,
Si sà vi glumescu
Totu in poesii,
Totu in fantasiu.

Póte, cà la multi
Domnisoru astuti,
Nu li va placè,
Procedura me'.
Si voru díce póte,
Cà nu-su bune tóte
Poesiile,
Fantasiile.

La acesti'a eu,
Puisioru de leu,
M'a-pueu si 'n curundu,
Astu-feliu li respundu:

Cà precum buretii,
Nu sunt chiaru toti buni,
Astè si poetii,
Canta 'n multe struni.
Un'a e broscésca,
Alt'a angerésca,
Ceca ialta éra,
Pré poternicu sbéra,
Si numa 'n preuna

Prodenu voia buna.
Ve rogu dér' cetiti,
Si ve liboviti,
Cu mus'a cerésca,
Care sà traésca,
S'o vedemu in flóre,
Stralucindu ca-unu sóre.

„Gurisiór'a Satului“
D'in cetatea-Aradului.

Ultimatulu

lui

Gur'a Satului

càtra

Stranepotii lui

Traianu, Hori'a, Closic'a.

s. c. l.

Frați domnosi, mancati de bine
Blandi și umiliti supusi,
Cu credintia ca de cane,
Buni de slugi și de papusi;
Tari și mari la invrasibire,
Si eroi la trandavitu,
Surdi la glasulu de marire,
Orbi la césulu de peritu . . .
Déca vreti, sà fia bine,
Si in pace sà scapati,
Ascultati, ve rogu, de mine:
Mai dormiti, nu gramusidati...
Cà-ci vedeti, lumea-e cam sióda,
„Póte“ s'o patiti mai reu;
Sciti, cà suntemu in rea dóga,

Parasiti de Domnedieu.
 Fiti cu minti si stati pe pace,
 — Lupte se cin' s'a lupt'a —
 Voi dormiti in buna pace,
 Cà „dór“ astu-feliu veti scapá.
 A-poi neci nu se cuvine,
 Ca voi, ca buni patrioti,
 Sà ganditi de adi pe mane,
 Ci se treceti de eloti.
 Este dreptu, cà lumea tóta,
 Se 'ngrigesce de rasboiu,
 Cum sà scape, cum sà póta . . .
 Ce sà ve 'ngrigiti si voi?
 Si fiindu-cà *satulu arde*,
 — Arda! — Neci grige sà'avemu,
 Cà-ci nóua-astè ni se cade,
 Haid' dér' sà ne peptenàmu.

Gorespundintie.

Epistol'a

lui

Cocosu Mitru

d'in tiér'a turcésca,

càtra

RAVEC'A.

Suflet'a mea cea palita,
 Anim'a mea cea pàrlita,
 Tu Ravec'a mea alésa,
 Ce-ai remasu de mine a-casa,
 Totu me' sfàrtecu, totu me spargu,
 Candu gandescu la nasu-ti largu,
 Totu me spintecu si me rupu,
 Candu gandescu la alu teu pupu!
 Domnedieu numa' me scie,
 Cu ce mare bucuría
 Me pusei acum la mésa,
 Totu gandindu la tine-a-casa,
 Ca sà-ti scriu acésta carte,
 De aici d'in locu departe.
 De candu eu plecai de a-casa,
 In acésta tiéra grasa,
 Dómne multe am vediutu,
 Despre ce eu n'am sciutu,
 Dómne, multe am patítu,
 Ce eu neci n'así fi ganditu.

Intr'o dí, cam la ujina,
 Cu tióvutiulu meu in mana,
 Me dusei la preambulare,
 Pe o ulitióca mare.
 (Dér' ho ho! cà am sà-ti spunu,
 Cà orasiu' 'n care sum,
 Se chiama: *Costan* d'in *Uplea*,
 Ce-are uliti largi ca lumea)
 Si-asiè déra cum ti-am spusu,
 Eu la preamblatu m'am dusu,
 Si d'in pip'a mea frumósa,

Slobodiamu la fumuri gróse.
 Turcii càrii me vedeau,
 Totu la mine se 'nholbau,
 Inse mie ce-mi pasá?
 Fia-i closica mum'a sa! . . .
 Uite-se. . . cà au la cine,
 N'au mai vediutu ei ca mine.

Me 'ntelní cu-o turculésa,
 Numa' osu erá de grasa,
 Dér' faptur'a ei intréga,
 Semená pe tine draga.
 Ochii, nasulu, genele,
 Gur'a si sprancenile
 Eu juram, cà sunt a tale,
 Asiè semenau de tare.
 Si gandindu, cà esci tu draga,
 Ce-ai plecatu in lumea larga,
 Pe ventóse de suspine,
 Ca sà te 'ntalnesci cu mine,
 M' aruncai la ea 'n grumadiu,
 Si-o tiucaí chiaru in obradiu!
 Dér' ce dracu? . . . cà ea s'apuca,
 Mance-o sgaib'a de naluca,
 Si totu striga si totu sbéra,
 Me palmesce si me ghiara,
 Si vinu turcii si me ducu,
 Naintea lui *Haimacucu*.

Haimacucu, basi'a turcescu,
 Cu unu fóle diavolescu,
 Vine si me ispitesce,
 Si-mi vorbesce pasaresce,
 Si mi díce, ca sà-i spunu,
 „Cum me chiama? cine sum?!
 Cu ce dreptu am cutezatu,
 Soci'a lui de-o-am tiucatu“?!
 Eu falosu, pe cum scii tu,
 I-am respunsu: „*Cocosu Mitru*,
 Si-am venitu in asta tiéra,
 Ca si-unu omu dè procopséla,
 Ca sà vedu turcii voinici,
 Cum traiescu ei pe aici!
 Dér' muierea dumniatale,
 Fiindu-cà sémena tare
 Pe Ravec'a sóci'a mea.
 Am ganditu cà-e chiara ea,
 Si de-acea m'am aruncatu,
 Si de-odata o-am tiucatu.“
 Haimacucu ce m'ascultatatu,
 Vediendu cà-su nevinovatu,
 M'a iertatu, m'a stransu de mana,
 Si-a-poi m'a opritu la cina.
 Inse eu i-am multiumitu
 Si d'in casa-i am pornitu.

De-a-colea a-poi m'am dusu,
 Pe o ulitia in susu,
 Pana la o curte mare,
 Ce erá frumósa tare.
 Si 'ntru-atàt'a m'am miratu
 Pana mintea 'n locu mi-a statu,
 Si am scuipatu-o càtu de desu
 Nu cum-va s'o deochiezu.

In aceea curte mare,
 Dupa multa intrebare,
 Pricepui c' a-colo siede
 Imperatulu cel'a verde,
 Adeca pe cum sà dice,
 Dupa vorb'a de pe-aice,
 Nu 'mperatulu, ci Sultanulu,
 Care-si tiene in totu anulu
 Sieptedieci de milióne
 De muieri, totu ca cocóne.
 Si m'am dusu in la'ntru 'n curte,
 Si-am vediutu a-colo multe
 Lucruri ne mai pomenite
 Si icóne pingalite.
 Dér' Sultanulu erá-afóre,
 Eu i dadui „buna séra“,
 Si-i spusei, cà ce-i, si cum,
 De-unde vinu s cine sum,
 Si i spusei cu bucuria,
 Cà am venitu pe gostia.
 Elu cu nespusa placere
 Ascultà vorbele mele,
 Si neci de cum nu me lasa
 For' sà mergu la elu in casa!
 Si-mi deschide-o usia mandra,
 De argintu si de oglinda
 Si intrai la elu in casa,
 Ce erá plina de vase,
 Ori si încàtro cautam,
 In totu loculu me vedeam;
 Del'a usia pan' la mésa,
 Pocrovitie de metasa
 Erá 'ntinse 'n lungu si-n latu,
 Numai pentru preamblatu.
 Si mai câte am vediutu,
 Domnedieu le sci mai multu,
 Cà 'ntru-atàt'a m'am miratu,
 De m'am fostu si imbetatu.

Dér' Sultanulu nu me lasa,
 Ci me duce 'ntr'alta casa,
 Unde sta-o mésa 'ncarcata,
 Cu totu feliuulu de bucata,
 Si-a-poi, dragulu meu,
 Me puse pe loculu seu,
 Elu se puse langa mine,
 Si-amu mancatu si-am beutu bine.

Dupa ce ne-amu saturatu,
 Cu duhanu m'a imbiatu,
 Mi-am implutu pip'a de locu,
 Si-a-poi elu mi-a datu si focu.
 Si fumamu noi amendoi,
 Pana vedu, cà d'napoi,
 Vine slujnic'a, d'in tinda,
 Ca sà nu fia de sminta,
 Si 'ntr'o óla ca de iaga,
 Ni aduce cafa négra,
 Si fumandu ne cafalimu,
 Si cantandu ne veselimu.
 Dupa-acésta veselia
 Si atàt'a bucuria,
 Sultanulu de totu fratiesce,

Si d'in anima-mi graiesce:
 „Déca esci la mine, baremu
 Aida sà te ducu si 'n Haremu,
 Ca sà-mi vedi muierile,
 De pr'in tóte tierile.
 Si m'am dusu, si m'am bagatu
 In Haremulu seu bogatu.
 De candu mam'a m'a facutu,
 Asiè ce-va n'am vediutu!
 Scii Raveca! acelu Haremu,
 Sà nu-ti mintu, — dér' a fostu baremu
 Asiè lungu si-asiè latu.
 Pe cum este alu nostu satu!
 Si-a-poi, vedi, in asiè stare,
 Pe cum erá elu de mare,
 — Ce nu are 'n lume nime,
 In lungime si latime —
 Erá plinu de fetisióre,
 Ca de raze santulu sóre,
 Cari de care mai frumóse,
 Si placute, lacumóse.
 D'intre-acelea, d'intre tóte,
 Sultanulu cu graiu de mórte,
 Mi-a lasatu sà-mi alegu un'a
 Sà-mi-o tienu pe totu de-a-un'a.
 Inse eu sciindu pré bine,
 Cà te am inveci pe tine,
 N'am voitu ca sà priimescu,
 Si-i-am spusu, cà-i multiumescu.

Deci nu me uitá tu déra,
 Macar-cà-su in alta tiéra
 Cà 'n curendu voiu re'ntorná,
 Sà 'ngenunchiu 'naintea ta,
 Sà te tiucu si sà te stringu,
 Sà me tiuci si sà te mancu!

3-p'a.

Necasulu lui Pist'a.

Domnii nosti dela potere,
 Se jalbescu pr'in a loru foi,
 Cà ei nu sciu ce e caus'a,
 De ministrulu de resboiu,
 A abisu de-alu seu portfoiu?
 Si se plangu, ei mai departe,
 Cum-cà asta nu-e dreptate,
 Cà abdicerea acésta
 Mai antaiu s'a publicatu,
 — Nu in fói'a unгурésca, —
 Ci 'n „Armeeverordnungsblatt.“
 Si se plangu si se jalesu,
 Pentru-acestu lucru nemtiescu,
 Si toti striga si toti sbéra,
 Cà ii scotu nemtii d'in tiéra:
 „Jaj jaj meghalt Mátyás kráj,
 Oda van az igazság,
 Árpádt apánk susu d'in grópa,
 Némtiulu vre sà ne potópa!
 Némtiulu inse li respunde:
 „Rubig; sei stiel, kein Wort mehr,
 Ihr verfluchte Matyjar lekiny,
 Hier bin ich der grösste Herr!“
 Domnii nosti atunci de frica,
 Numai potu dice nimica,
 Num' atàt'a curagiu au,
 De in gandu si-dicu in cetu,
 „Mégis hunczut a német!“

Tres faciunt collegium.

Pentru ce suspitiunéza,
Pré cinstitu Mari'a s'a,
Cá treimea-lu infestéza, —
Si voiesce-a-si resbună?

Au gandesce domnulu mare,
Cá acei d'in trin'a clica,
Dór' purcedu pe alta cale,
Procedur'a-i nu-i-o aplica?

Si acestu colegiu urméza
Pe-a Mariei sale tactu,
Si 'n unire operéza,
Duoii ia'gremiu-a trei'a 'n satu. —

Vorb'a e de parochia, —
Toti confratii se adunu,
Si 'n fratiésca armonia,
Parerile si-le spunu;

A-poi planulu de si cade,
Se 'ntórna lucrulu pe dosu,
Cá mai au si câte-unu bade, —
Instrumentu de bunu folosu.

Faptele destulu aréta,
Si trecutu'-a doveditu,
Cá de si cu mare cérta,
Satulu G. e dobenditu.

Duóue brene rosióre,
Sunt legate langa peptu,
Pucinu diferu in colóre,
Ce-va mai multu in respectu;

Ér' a tre'a-acum urméza, —
Uniformu colegialu,
Cá cei duoii s'adoperéza,
Sà fia cu ei egalu. —

Cá esta-e num' unu bietu popa,
Altu-e archidiaconu,
Celu d'in satu e protopopa;
Nu-su toti trei pe-acelasí svonu;

Inse totu-si déca ce're,
Interesulu consangeanu,
Toti trei lucra d'in potere,
● Gremiali si cu sateanu.

Si treimea conjurata,
Inca-si jóca ról'a sa,
Totu pe calea apucata,
De cinstitu Mari'a sa.
(In díeces'a Gherlei.)

Idem qui pridem.

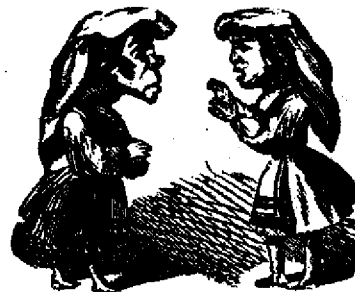
TAND'A si MAND'A.

T. *Scí-mi ai spune, fratióre,
Pentru ce, si cum de óre,
Ugurií cei multu falosí,
Neci acum' nu-si vinu la fire,
Sà-si prevédia a loru perire,
In acesti timpí viforosí?*

M. *D'a-poi nu scí tu, mài frate,
Ca vrendu ceriulu a te bate,
Ti ia mintea mai antaiú.*

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. *Audi, sora draga,
Cá tiér'a intréga,
Merge la resboiu,
Si atunci'a noi
Remanemu serace;
Ce dracu ne vomu face?*

Fl. *Nu fi-asiè mahnita,
Sora pré iubita,
Pana candú mai vedi
Nadrangi de honvedí!*

Càrtiariulu Satului.

*Lú Pasca spiritualu:
Lasa-lu nu-ti mai face valu.
Cá de té-a luá la trei parale,
No sà esi curundu cu elu la cale.*

*„Pogorirea“ . . . va armá,
Déca s'a mai censurá.*